

НАШІ ПОЖЕРТВИ БОГОВІ

Євангеліє від Марка 12:41-44

Дорогі діти, Біблія навчає нас підтримувати проповідування Божого Слова і поширення світом Христового Євангелія спасіння. В який спосіб ми можемо це робити? У той, що про нього каже нам Слово Боже. Воно говорить, що отримуючи від Бога все, що ми потребуємо для життя, нам слід не забувати бути вдячними Богові, приділяти час і давати пожертви на служіння Євангелія. Дорослі працюють і заробляють гроші, з яких вони дають у церкві пожертви. Діти, про котрих цілковито піклуються батьки, можуть попросити в них кошти на пожертву у церкві. Згодом, коли вони виростуть і почнуть працювати, вони робитимуть це самі. Бог хоче, щоб ми давали свої пожертви радісно і щиро, будучи впевненими у тім, що Він щоденно піклується про нас і дає нам, все, що ми потребуємо для життя. Наша жертва Богові може також складатися з часу, який ми присвячуємо служінню Йому.

У кожного з вас є житло, в котрому ми мешкаєте разом з батьками. Утримання кожного житла потребує витрат і коштів, чи не так? Взимку житло потрібно обігрівати, впродовж року ми користуємося водою, електроенергією та іншими речами, за котрі необхідно сплачувати іноді чималі суми. Церква є нашим другим домом. Утримання церковної будівлі також вимагає коштів. Так само, як і вдома, в церкві ми повинні платити за воду, газ, світло і тепло. Окрім цього, час від часу ми потребуємо різноманітні канцелярські товари для біблійних занять та різні речі для господарської діяльності. Для усього цього, а також виплати заробітної плати священику та багато іншого в церкві використовуються пожертви, які парафіяни дають щонеділі.

Щоб навчити нас давати пожертви і робити це щиро, з покладанням на Бога, Ісус звертає нашу увагу на побожність і смиренність бідної вдовиці. Оповідь про неї ми читаємо у Євангелії від Марка 12:41-44. Якось Ісус прийшов до Єрусалимського храму і сів навпроти того місця, де люди давали пожертви. Він мовчки спостерігав за усіма, хто жертвував. То були різні люди – заможні і бідні. Деякі багатії навмисно жертвували багато причому в такий спосіб, щоб інші це бачили і хвалили їх. Вони могли дозволити собі жертвувати велику суму, не відчуваючи жодного клопоту з того. Аж тут надійшла одна бідна вдовиця. Вона ледве зводила кінці з кінцями і цього разу поклала до скарбниці усі гроші, які мала на той час. Ісус бачив її серце і палку любов до Бога. Саме цю вдовицю Він похвалив за пожертву, назвавши її найбільшою в Божих очах, бо вона дала зі свого убозтва, а не з надлишку, як це робили багаті.

Дорогі діти, на прикладі побожної поведінки бідної вдовиці Ісус вчить нас не боятися жертвувати Богові і робити це щиро і радісно, покладаючись на Господа, котрий щедро дає нам кожен день все, що ми потребуємо і буде робити це завжди. Він дає нам їжу та одяг, помешкання, батьків, друзів тощо, посилає дощ і сонячне проміння, щоб урожай зійшов і дозрів. Він сподівається, що ми будемо присвячувати свій час і таланти, свої пожертви для того, щоб через проповідування Божого Слова Царство Боже ширилося цілим світом!

ПИТАННЯ ДО УРОКУ:

1. В який спосіб ми підтримуємо поширення Царства Божого?
2. Яких витрат потребує утримання нашого помешкання?
3. Яких витрат потребує утримання будівлі церкви і служіння Євангелія?
4. З чого складаються наші пожертви Богові?
5. Перекажіть оповідь про пожертву бідної вдовиці.
6. З якими думками давали пожертву багатії?
7. Чому Ісус похвалив вдовицю та її пожертву?
8. Як ми повинні жертвувати Богові?
9. Що таке «хліб насущний»?